

**การพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์**
**A CONSTRUCTION OF STANDARDIZE TEST ON MUSIC AND PERFORMING ARTS
FOR JUNIOR HIGH SCHOOL STUDENTS IN BUNDITPATANASILPA INSTITUTE.**

เกษร กลีบม้าย¹ และ ทิพนงค์ กุลเกต²

Kasorn Kleepmalai¹ and Thipanong Gulgate²

หัวหน้างานวัดผล ฝ่ายวิชาการและงานวิจัย วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี¹

อาจารย์กลุ่มวิชาชีพครู วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี²

Head of Evaluation, Academic and Research Division, Suphanburi College of Dramatic Arts¹

Lecturer in Professional Teaching Group, Suphanburi College of Dramatic Arts²

Corresponding Author e-mail: thipanongr@gmail.com

Received March 12, 2025; Revised June 4, 2025; Accepted June 12, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ 3) เพื่อสร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ได้ศึกษาแนวคิดการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของ Ritjaroon (2021) เป็นกรอบการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 598 คน ใช้เทคนิคการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้างของลักษณะเฉพาะของแบบทดสอบ ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบด้านความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ใช้เทคนิค 25% ด้วยสูตรอย่างง่าย ค่าความเชื่อมั่นคำนวณโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอนบาค

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ มีจำนวน 5 ฉบับๆ ละ 50 ข้อ จำแนกตามสาขาวิชาเอก ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 นาฏศิลป์ไทย โขน ฉบับที่ 2 นาฏศิลป์ไทย ละคร ฉบับที่ 3 ปี่พาทย์ ฉบับที่ 4 เครื่องสายไทย และ ฉบับที่ 5 คีตศิลป์ไทย 2) แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ จำนวน 5 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.69 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน มีค่า 0.90 0.81 0.87 0.76 และ 0.84 เรียงตามลำดับ และ 3) เกณฑ์ปกติรวมในการแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ มีค่าตั้งแต่ T_{17} ถึง T_{79} หลังขยายคะแนนที่ปกติ (T_c) มีค่าตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{80}

คำสำคัญ: แบบทดสอบ; มาตรฐานวิชาชีพ; นาฏดุริยางคศิลป์; มัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

The purposes of this study were to: 1) construct the Arts performing standardized test 2) find quality the Arts performing standardized test 3) construct norms of the Arts performing standardized test. The population of this study was 598 Matthayomsuksa 3 students, academic year 2023, from Banditphatanasilpa Institute. The research instruments were the 5 Arts performing standardized test, multiple-choice with 4 choices. The test had been examined for their quality; content validity, the difficulty values and the discrimination values power use 25% technique with the sample formula and a reliability use the formula of Kuder-Richardson and the Alpha coefficients were determined by Cronbach's method. The questions of the tests that passed the criteria were reduced to 50 questions per each test.

The results are reported below 1) The professional standard test for performing arts consisted of five versions, each with 50 items, categorized by major fields of study: (1) Thai Classical Dance (Khon), (2) Thai Classical Dance (Drama), (3) Pi Phat Ensemble, (4) Thai String Instruments, and (5) Thai Vocal Arts. 2) The five versions of the professional standard test demonstrated content validity index values ranging from 0.67 to 1.00, difficulty indices between 0.20 and 0.80, and discrimination indices between 0.20 and 0.69. The test reliability, measured using the Kuder-Richardson Formula 20 (KR-20), yielded values of 0.90, 0.81, 0.87, 0.76, and 0.84, respectively. And 3) The overall normalized criteria for interpreting the professional standard test scores ranged from T_{17} to T_{79} . After expanding the normalized T-scores (T_c), the values ranged from T_{18} to T_{80}

Keywords: Test; Performing Standard; Arts performing; Junior High School

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับจัดสรรงบประมาณจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม งบประมาณเพื่อสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund: FF) ปีงบประมาณ 2567 ขอขอบคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดสรรทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 รหัสโครงการ 195547

บทนำ

การจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพหรือประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยการตรวจสอบผลที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้สะท้อนคุณภาพที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของผู้เรียน ด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลของการประเมินจะนำมาสู่การทบทวนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

Onprajarn, Sonbun, & Jiraro (2018) นอกจากนี้วิสัยทัศน์ของหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) ระบุว่า มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความรู้ ทักษะ และผู้นำความเป็นไทย สืบสาน สร้างสรรค์ด้านนาฏ ดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล ก้าวทันเทคโนโลยี ร่วมสร้างนวัตกรรม เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาวะทางกาย และสุขภาพจิตที่ดี อยู่ร่วมกันอย่างสันติ ตามวิถีระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข อีกทั้งจุดหมายของหลักสูตรฯ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง จึงกำหนดจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ดังนี้ 1. มีความรอบรู้ มีเป้าหมายและทักษะการเรียนรู้ รู้จักการบริหารจัดการตนเอง มีความสามารถในการสื่อสารเชิงบวก การคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีความรอบรู้ ข้อมูลสารสนเทศและดิจิทัล 2. มีทักษะชีวิตเพื่อสร้างสุขภาวะทางกาย และสุขภาพจิตที่ดี 3. มีทักษะวิชาชีพ ด้านนาฏดุริยางคศิลป์ มีทักษะการทำงานเป็นทีม มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำไปสร้างผลงานและนวัตกรรมในลักษณะต่าง ๆ ได้ 4. เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองอาเซียนที่เข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความเพียร มีความพอเพียง รู้จักตนเองและผู้อื่น มีความรักชาติ ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ มีความเท่าเทียมเสมอภาค ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5. มีสำนึกและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ร่วมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ประกาศใช้หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) ในปีการศึกษา 2562 เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2562 ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ นอกจากนี้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ประกาศเรื่องการกำหนดค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับพื้นฐานวิชาชีพ วันที่ 7 เมษายน 2565 จำนวน 4 มาตรฐาน ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตรฐานที่ 4 อัตลักษณ์ผู้เรียนและเอกลักษณ์ของสถานศึกษา ในส่วนของมาตรฐานที่ 4 นี้ กำหนดตัวชี้วัดและตัวชี้วัดย่อยไว้ดังนี้ ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ตัวชี้วัดย่อย ผู้เรียนผ่านการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด

คณะผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่ด้านงานวัดผล ฝ่ายวิชาการและงานวิจัย วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี ดำเนินการจัดสอบประมวลความรู้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทุกปีการศึกษาต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 โดยใช้แบบทดสอบประเมินมาตรฐานวิชาชีพเฉพาะสาขาวิชาเอกที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรเฉพาะของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แต่จากการประกาศใช้นาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2562 และ ประกาศเรื่องการกำหนดค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับพื้นฐานวิชาชีพ วันที่ 7 เมษายน 2565 คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรฯ และ มาตรฐานการประกันคุณภาพของสถาบันฯ เพื่อให้เกิด

กระบวนการพัฒนาคุณภาพตั้งแต่การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงการนำผลการประเมินไปใช้อย่างมีคุณภาพ

บทความวิจัยนี้นำเสนอการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อนำแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพที่สร้างไปใช้ประโยชน์ในด้านการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา กล่าวคือ ครูผู้สอนสามารถนำผลสอบของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาถัดไปให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้ง ยังเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 12 แห่ง ได้นำแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพที่สร้างขึ้นไปใช้ในการบริหารจัดการสอบ รวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการ นักวัดและประเมินผล ได้นำข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานในสาขาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 2) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- 3) เพื่อสร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การทบทวนวรรณกรรม

1. มาตรฐานวิชาชีพตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำแนกเป็น 5 สาขาวิชาเอก ประกอบด้วย 1) วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย โขน 2) วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ละคร 3) วิชาเอกปี่พาทย์ 4) วิชาเอกเครื่องสายไทย และ 5) วิชาเอกคีตศิลป์ไทย ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะทางของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิสัยทัศน์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความรู้และทักษะ และผู้นำความเป็นไทย สืบสาน สร้างสรรค์ด้านนาฏดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล ก้าวทันเทคโนโลยี ร่วมสร้างนวัตกรรม เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีสุขภาวะทางกาย และสุขภาพจิตที่ดี อยู่ร่วมกันอย่างสันติตามวิถีระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. มาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับพื้นฐานวิชาชีพ จำนวน 4 มาตรฐาน ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตรฐานที่ 4 อัตลักษณ์ผู้เรียน และเอกลักษณ์ของสถานศึกษา กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พุทธศักราช 2561 ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ จัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ประกาศเรื่องการกำหนดค่าเป้าหมายตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับพื้นฐานวิชาชีพ วันที่ 7 เมษายน 2565 จำนวน 4 มาตรฐาน ประกอบด้วย มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตรฐานที่ 4 อัตลักษณ์ผู้เรียนและเอกลักษณ์ของสถานศึกษา ตัวชี้วัดที่ 1.1 ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและทักษะทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ตัวชี้วัดย่อย ผู้เรียนผ่านการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ตามที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด

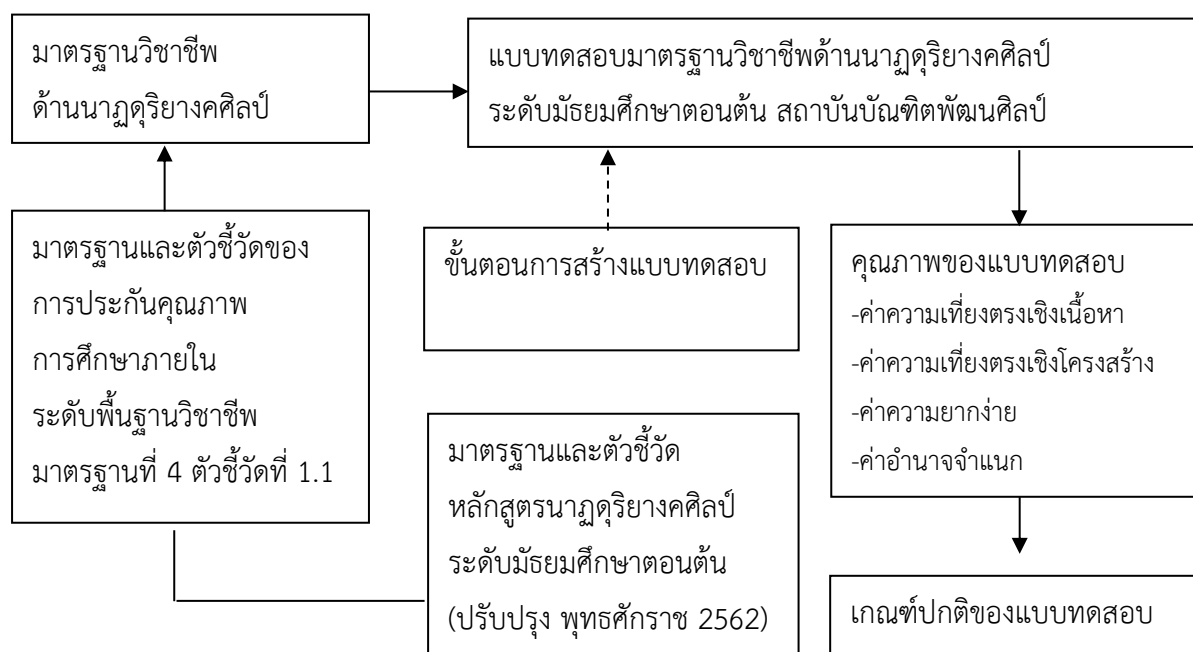
4. ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบ มี 8 ขั้นตอน ตามแนวคิดการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานของ Ritjaroon (2021) ดังนี้ 1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบ 2) กำหนดตัวชี้วัดของสิ่งที่จะวัด 3) กำหนดรูปแบบของเครื่องมือวัด 4) สร้างข้อสอบ 5) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบแก้ไข 6) การทดลองใช้ข้อสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพและพัฒนาแบบทดสอบ 7) สร้างเกณฑ์ในการแปลความหมาย 8) การเขียนรายงานและคู่มือการใช้

5. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ แบบทดสอบเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ของครู ถ้าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีคุณภาพและถูกต้องตามคุณลักษณะของข้อสอบก็จะทำให้ผลการวัดมีคุณภาพตามไปด้วย แต่หากแบบทดสอบที่ได้ไม่มีคุณภาพผลการวัดที่ได้ก็จะเป็นการวัดที่ไม่น่าเชื่อถือ ดังนั้น การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการสร้างเครื่องวัด ซึ่งตัวบ่งชี้คุณภาพของเครื่องมือที่ดีมีหลายประการ ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้ (Saiyos & Saiyos, 2000) 1. ความเที่ยงตรง หมายถึง คุณสมบัติของข้อสอบที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้อย่างถูกต้องและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวัดอย่างแท้จริง 2. ความเชื่อมั่น หมายถึง เป็นคุณลักษณะของการวัดที่ให้ผลแน่นอน สม่ำเสมอ คงเส้นคงวา เป็นที่มั่นใจหรือเชื่อถือได้ ทั้งนี้ หากมีการใช้เครื่องมือในการวัดผลซ้ำไม่ว่ากี่ครั้งก็จะได้ผลการวัดเป็นเช่นเดิม 3. ความเป็นปรนัย หมายถึง ความชัดเจนของข้อสอบที่ทำให้ผู้สอบสามารถเข้าใจ ความหมายที่ผู้สร้างต้องการสื่อได้อย่างถูกต้อง โดยข้อสอบที่มีความเป็นปรนัยต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1) ข้อคำถามมีความชัดเจนว่าต้องการถามอะไร 2) การตรวจให้คะแนนได้ตรงกันไม่ว่าจะให้ใครตรวจก็ตาม 3) คะแนนที่ได้สามารถแปลความหมายได้ตรงกัน 4. อำนาจจำแนก หมายถึง ความสามารถของข้อสอบในการจำแนกผู้สอบที่มีลักษณะหรือมีระดับความสามารถที่ต่างกันอย่างชัดเจน 5. ความยาก หมายถึง คุณลักษณะของข้อสอบบ่งบอกถึงความยากง่ายของข้อสอบ โดยข้อสอบที่เหมาะสมจะต้องมีคุณลักษณะความยากง่ายที่เหมาะสมเช่นเดียวกัน 6. วัดอย่างลึกซึ้ง หมายถึง ลักษณะของคำถามข้อสอบที่สามารถถามได้ครอบคลุมกับตัวแปรหรือจุดประสงค์ที่ต้องการวัดและเป็นข้อสอบที่วัดความสามารถหลายระดับ 7. ความยุติธรรม หมายถึง ลักษณะของข้อสอบที่มี

ข้อคำถามที่เป็นกลาง ไม่ลำเอียง ไม่มีการเปิดโอกาสให้คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือนักเรียนคนใดได้เปรียบในการตอบหรือสามารถทำข้อสอบได้มากกว่าคนอื่น 8. ความจำเพาะเจาะจง ข้อสอบต้องมีการวัดคุณลักษณะหรือตัวแปรที่ต้องการวัดอย่างชัดเจนไม่ถามหลายคุณลักษณะในข้อเดียวกันจนผู้สอบเกิดความสับสน

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ คณะผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้ 1) กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของแต่ละสาขาวิชาโดยการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย 2) กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์โดยพิจารณาจากความเหมาะสมกับการนำไปใช้ทดสอบ 3) กำหนดโครงสร้างข้อคำถามโดยยึดหลักการสร้างข้อคำถามที่ดีของการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานซึ่งควรมีข้อคำถามมากกว่าที่ต้องการ 2 เท่า 4) จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ฉบับร่าง)

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ดังนี้ 1) ความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถามและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีเชิงเหตุผลโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน แล้วหาค่า

IOC 2) ความเหมาะสมของข้อคำถามด้วยวิธีเชิงประจักษ์ (Empirical Criteria) โดยนำข้อคำถามที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ครั้งที่ 1 จำนวน 30 คน (5% ของกลุ่มตัวอย่าง) เพื่อทราบความชัดเจนของภาษาและเวลาการทำแบบทดสอบ ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 2 จำนวน 180 คน (30% ของกลุ่มตัวอย่าง) เพื่อหาคุณภาพรายข้อ ด้านความยากง่าย (p) อำนาจจำแนก (r) และประสิทธิภาพตัวลอง แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพสูงไปจัดชุดแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ (ฉบับสมบูรณ์) ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 3 จำนวน 205 คน (35% ของกลุ่มตัวอย่าง) เพื่อหาคุณภาพรายฉบับ ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้กลุ่มที่รู้ชัดอยู่แล้ว (Known-group technique) และ ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีวัดความคงที่ภายใน (Internal consistency) ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR-20

ขั้นตอนที่ 3 หาเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยนำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ไปทดสอบวัดกับกลุ่มตัวอย่างที่ 4 จำนวน 180 คน (30% ของกลุ่มตัวอย่าง) เพื่อนำผลมาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ชนิดคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T Score)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ฉบับที่	แบบทดสอบ	จำนวนข้อ		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย โขน	70	59	50
2	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ละคร	70	61	50
3	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาปี่พาทย์	70	60	50
4	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาเครื่องสายไทย	70	64	50
5	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย	70	58	50

จากตารางพบว่า แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ มีจำนวน 5 ฉบับๆ ละ 50 ข้อ จำแนกตามสาขาวิชาเอก ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 นาฏศิลป์ไทย โขน ฉบับที่ 2 นาฏศิลป์ไทย ละคร ฉบับที่ 3 ปี่พาทย์ ฉบับที่ 4 เครื่องสายไทย และ ฉบับที่ 5 คีตศิลป์ไทย

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้ ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ฉบับที่	แบบทดสอบ	คุณภาพของแบบทดสอบ			
		IOC	p	r	KR-20
1	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย โขน	0.67-1.00	0.23-0.80	0.27-0.41	0.90
2	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ละคร	0.67-1.00	0.20-0.80	0.27-0.69	0.81
3	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาปี่พาทย์	0.67-1.00	0.35-0.80	0.27-0.61	0.87
4	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาเครื่องสายไทย	0.67-1.00	0.23-0.80	0.23-0.55	0.76
5	แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย	0.67-1.00	0.20-0.80	0.20-0.69	0.84

จากตารางพบว่า แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ จำนวน 5 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.69 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน มีค่า 0.90 0.81 0.87 0.76 และ 0.84 เรียงตามลำดับ

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เกณฑ์ปกติรวมในการแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 5 ฉบับ มีคะแนนดิบตั้งแต่ 5 ถึง 47 คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{17} ถึง T_{79} พบว่า คะแนนที่ปกติยังไม่ครอบคลุมคะแนนดิบทั้งหมดที่อาจจะเป็นไปได้ จึงจำเป็นต้องขยายคะแนนที่ปกติให้ครอบคลุมคะแนนดิบทุกคะแนน หลังขยายคะแนนที่ปกติ (T_c) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0 ถึง 50 คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพมีค่าตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{80}

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ มีจำนวน 5 ฉบับ จำแนก

ตามสาขาวิชาเอกของหลักสูตรฯ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 นาฏศิลป์ไทย โขน ฉบับที่ 2 นาฏศิลป์ไทย ละคร ฉบับที่ 3 ปี่พาทย์ ฉบับที่ 4 เครื่องสายไทย และ ฉบับที่ 5 คีตศิลป์ไทย แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตรงกับหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน ระดับพื้นฐานวิชาชีพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้เนื่องจากคณะผู้วิจัยดำเนินการตาม ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ในขั้นตอนการกำหนดจุดมุ่งหมายของ การสอบ และ การกำหนดตัวชี้วัดของสิ่งที่วัด ทำให้แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ทั้ง 5 ฉบับดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหลักสูตรและมาตรฐานการประกันคุณภาพดังงานวิจัยของ Piskham & Phusee-orn (2018) ที่พัฒนาการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียน คณิตศาสตร์ เรื่อง เมทริกซ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Amara (2018) ใน งานวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวัดกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 3 สังกัดศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี ที่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐาน ในขั้นตอน การกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอบ และ การกำหนดตัวชี้วัดของสิ่งที่วัด รวมถึง ดำเนินการครบถ้วนตาม ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานจนทำให้ได้ผลลัพธ์เป็นแบบทดสอบมาตรฐานที่มีคุณภาพ

2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ จำนวน 5 ฉบับ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 ผลการวิจัยตรงกับแนวคิด เรื่อง การตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถามว่าตรงตามจุดมุ่งหมาย ของการวิจัยและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วนำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของ Ritjaroon (2021) ที่กล่าวว่า ข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าเข้าเกณฑ์ แต่ถ้าข้อใดมีค่าน้อยกว่า .05 ให้ตัดทิ้ง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yimsook (2013) ได้พัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่าง 0.67-1.00

นอกจากนี้ การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ จำนวน 5 ฉบับ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.69 โดยการวิเคราะห์ข้อสอบด้วยเทคนิค 25% ของการจำแนกกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ทดลองใช้แบบทดสอบ จำนวน 2 ครั้ง และได้คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า ความยากและค่าอำนาจจำแนกที่ไม่ผ่านเกณฑ์ พิจารณาค่าความยากตามเกณฑ์ของ Saiyos & Saiyos (2000) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบที่ดีต้องมีค่าความยากตั้งแต่ 0.20-0.80 และสอดคล้องกับแนวคิดของ Taireuakham (2008) ที่กล่าวว่า ความยากคือสัดส่วนที่แสดงว่าข้อสอบนั้นมีผู้ที่ตอบถูกมากหรือน้อย ถ้ามีผู้ที่ตอบถูกมากก็ถือ ว่าเป็นข้อสอบที่ง่าย แต่ถ้ามีผู้ที่ตอบถูกน้อยก็ถือว่าเป็นข้อที่ยาก ข้อสอบที่คัดเลือกมาใช้ในการเก็บรวบรวม ข้อมูลควรเป็นข้อสอบที่มีความยากอยู่ในช่วง 0.20-0.80 พิจารณาค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ของ Saiyos & Saiyos (2000) ที่กล่าวว่า ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้จะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.20 และถ้าข้อสอบ

นั้นมีค่าอำนาจจำแนกเข้าใกล้ 1.00 ก็แสดงว่าข้อสอบข้อนั้นสามารถจำแนกคนเก่งและคนอ่อนได้ถูกต้องมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ On-nangyai (2012) ที่ได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.23-0.80 เป็นค่าความยากพอเหมาะ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.53 เป็นค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้ รวมถึงงานวิจัยของ Yoddamern (2020) ได้พัฒนาแบบทดสอบความสามารถในการบูรณาการความรู้ตามแนวทาง สะเต็มศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบพบว่า มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.41-0.80 และ ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.21-0.69 และ งานวิจัยของ Yimsook (2013) ได้พัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.60 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-0.58 แสดงให้เห็นว่า แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ รายข้อ ด้านความยากง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

จากการทดสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 5 ฉบับ ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) โดยใช้สูตร KR-20 พบว่า แบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90 ฉบับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.81 ฉบับที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87 ฉบับที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.76 และ ฉบับที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84 เรียงตามลำดับ สอดคล้องกับเกณฑ์การพิจารณาของ Burns & Grove, 1997) ที่กล่าวว่า เครื่องมือที่สร้างและพัฒนาขึ้นควรมีความเชื่อมั่นอย่างน้อย 0.70 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pakdeepong (2011) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการ มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86 ดังนั้น แบบทดสอบที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเชื่อมั่นเหมาะที่จะไปวัดความสามารถในมาตรฐานวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เกณฑ์ปกติรวมในการแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า มีคะแนนดิบตั้งแต่ 5-47 คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ T_{17} ถึง T_{79} พบว่า คะแนนที่ปกติยังไม่ครอบคลุมคะแนนดิบทั้งหมดที่อาจจะเป็นไปได้ จึงจำเป็นต้องขยายคะแนนที่ปกติให้ครอบคลุมคะแนนดิบทุกคะแนน หลังขยายคะแนนที่ปกติ (T_c) มีคะแนนดิบตั้งแต่ 0-50 คะแนนที่ปกติของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพมีค่าตั้งแต่ T_{18} ถึง T_{80} ที่เป็นเช่นนี้เพราะเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง เพราะหากเป็นกลุ่มตัวอย่างอื่น เกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนนก็จะแตกต่างกันไปด้วย ตรงกับทฤษฎี เรื่อง เกณฑ์ปกติ

(Norms) และ การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) และ การขยายคะแนน T ปกติ ของ Phattiyathani (1998) รวมถึงแนวคิดการตัดสินผลการเรียนของ Pairattakul (1977)

สรุปองค์ความรู้

การพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 พัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ จำนวน 5 ฉบับตามสาขาวิชาชีพเฉพาะที่กำหนดในหลักสูตรฯ ระยะที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ นำแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบรายข้อและรายฉบับ ตามแนวคิดของ Wongratana (2017) ระยะที่ 3 สร้างเกณฑ์ในการแปลความหมายคะแนน (Norms) ชนิดคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T Score) ตามแนวคิดของ Ritjaroon (2021) ผลการวิจัยสรุปเป็นองค์ความรู้ได้ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปองค์ความรู้

ฉบับที่ 1 นาฏศิลป์ไทย โขน	ฉบับที่ 2 นาฏศิลป์ไทย ละคร	ฉบับที่ 3 ปี่พาทย์	ฉบับที่ 4 เครื่องสายไทย	ฉบับที่ 5 คีตศิลป์ไทย
1. จำนวนข้อ 50 ข้อ	1. จำนวนข้อ 50 ข้อ	1. จำนวนข้อ 50 ข้อ	1. จำนวนข้อ 50 ข้อ	1. จำนวนข้อ 50 ข้อ
2. เวลาที่ใช้ 60 นาที	2. เวลาที่ใช้ 60 นาที	2. เวลาที่ใช้ 60 นาที	2. เวลาที่ใช้ 60 นาที	2. เวลาที่ใช้ 60 นาที
3. เต็ม 50 คะแนน	3. เต็ม 50 คะแนน	3. เต็ม 50 คะแนน	3. เต็ม 50 คะแนน	3. เต็ม 50 คะแนน
4. IOC = 0.67-1.00	4. IOC = 0.67-1.00	4. IOC = 0.67-1.00	4. IOC = 0.67-1.00	4. IOC = 0.67-1.00
5. p = 0.23-0.80	5. p = 0.20-0.80	5. p = 0.35-0.80	5. p = 0.23-0.80	5. p = 0.20-0.80
6. r = 0.27-0.41	6. r = 0.27-0.69	6. r = 0.27-0.61	6. r = 0.23-0.55	6. r = 0.20-0.69
7. KR-20 = 0.90	7. KR-20 = 0.81	7. KR-20 = 0.87	7. KR-20 = 0.76	7. KR-20 = 0.84
8. (Tc) = T_{18-80}	8. (Tc) = T_{18-80}	8. (Tc) = T_{18-80}	8. (Tc) = T_{18-80}	8. (Tc) = T_{18-80}

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนาแบบทดสอบมาตรฐานวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ในสาขาวิชาอื่นตามหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะวิชาชีพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เอกสารอ้างอิง

Amara, N. (2018). *Developing a mathematics problem-solving process test for ninth-grade students under the Chonburi Provincial Education Office*. [Master's thesis, Burapha University]. (in Thai)

- On-nangyai, P. (2012). *Developing a critical thinking ability test for sixth-grade students under the Bangkok Metropolitan Administration*. [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. (in Thai)
- Onprajarm, D., Sonbun, C., & Jiraro, P. (2018). Developing a mathematics reasoning ability test for ninth-grade students under the Rayong Primary Education Service Area Office 2. *Journal of Education and Social Development*, 14(1), 275–285. (in Thai)
- Pairattakul, C. (1977). *A handbook for administering standardized aptitude tests for lower secondary education*. Kurusapa Press. (in Thai)
- Pakdeepong, B. (2014). The effects of SSCS learning management on problem-solving ability and mathematics achievement in inequalities among ninth-grade students. *Journal of Education and Social Development*, 10(2), 212–222. (in Thai)
- Phattiyathani, S. (1998). Norms. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University*, 4(1), 31–40. (in Thai)
- Piskham, P., & Phusee-orn, T. (2018). Developing a diagnostic test and corrective strategies for learning mathematics on matrices for tenth-grade students. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University*, 24(2), 153–165. (in Thai)
- Ritjaroon, P. (2012). *Principles of measurement and evaluation in education* (7th ed.). House of Dermist. (in Thai)
- Saiyos, L., & Saiyos, A. (2000). *Techniques for measuring learning outcomes* (2nd ed.). Children's Association. (in Thai)
- Taireuakham, S. (2008). *Research methodology for humanities and social sciences*. Prasan Printing. (in Thai)
- Wongratana, C. (2021). *Statistical techniques for research* (13th ed., rev. & updated). Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Yimsook, C. (2013). Developing an achievement test based on the 2008 National Curriculum for the Thai Language subject for fifth-grade students. [Master's thesis, Silpakorn University]. (in Thai)
- Yoddamnern, S. (2020). *Developing an integrated knowledge ability test based on STEM education for ninth-grade students*. [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. (in Thai)